Ч. 5. Пятниця 22 (9) січня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — З Угорщини. — Подїї на Балканї. — З Перзиї.

На вчерашнім засїданю палати послів предложив мінїстер кравої оборони проєкт закона о покликаню рекрутів на 1909 р. до войска, маринарки і кравої оборони. — Мінїстерство скарбу предложило проєкт закона о управильненю постепенного підвисшеня податку домово-чиншового і 5% податку в Триєстї. — Мінїстерство публичних робіт предложило проєкт закона о виборі комісий робітничих і установленю надзору в гірництві.

З судів наспіли слїдуючі письма: Суд краєв. карний у Львові домагає ся виданя пос. Будзиновского за провину против публичного порядку; суд повітовий в Бережанах виданя пос. Старуха за провину против безпечности чести; суд повітовий в Нов. Санчи виданя пос. Поточка за провину против безпечности тїла. — Внесене о видане пос. Гудеца відкликано.

Президент подав відтак до відомости, що наспіло письмо мінїстра справ внутрішних в справі відповіди на інтерпеляцию пос. Рібаржа що до поступованя полїциї супротив депутациї словіньских студентів. Письмо се відчитано.

Пильні внесеня зголосили: п. Сілїнґер в справі т. зв. „lex Axmann", постановляючого, що в долїшній Австриї мовою викладовою в школах може бути лиш нїмецка і пос. Жітнїк в справі гоненя горівки із сливок. Пос. Евген Левицкий взяв назад своє пильне внесене в справі уживаня рускої мови на галицких зелїзницях.

Палата радила відтак над трома пильними внесенями в справі написів на льокальних зелїзницях в Чехії. Пос. Заградник домагав ся уміщеня ческих написий і доказував, що все, що в Австриї робить ся, робить ся в інтересї Прус. Зі сторони Нїмцїв підняв ся протест против того і голоси: „а ви робите в інтересї Росиї, Франциї і Риму". По замкненю дискусиї промавляли ще ґенеральні бесїдники Котлярж і Странский (Всенїмець), а відтак наради перервано. — Пос. Рошковский поставив внесене жадаюче утвореня гірничого видїлу на львівскій полїтехнїцї.

Угорске бюро кореспонденцийне заперечує чутку, яка появила ся в ґазетах, о якійсь кризї кабінетовій, і каже, що в угорскім правительстві панує повна солїдарність а авдиенциї угорских мінїстрів у Цїсаря суть лиш виразом однодушного порозуміня. Мимо того чутка о кризї в угорскім кабінетї не перестає ходити а навіть говорять зовсїм голосно, що мінїстер ґр. Андраші має уступити і що его місце займе дотеперішний президент палати Юст.

З Константинополя доносять: Як зачувати, приймив вел. везир і мінїстер справ внутрішних вчера тутешний синдикат бойкотовий і висказав жадане закінченя бойкоту против Австриї, що синдикат мав обіцяти. Потверджетя і здїйстненя тої обіцянки треба ожидати, але й то не довело би до залишеня дальшого бойкоту, бо инші синдикати як н. пр. в Солуни дїлають самостійно.

З Білграду доносять: Сербске правительство зложило з уряду сербского консуля Йовановича в Льондонї а причиною того стали ся надужитя того консуля при роздїлї достав. З Білграду одержав він поручене, щоби у всїляких фірм анґлїйских поробив замовленя для Сербії а він тимчасом віддав достави нїмецким фірмам, від котрих дістав значні хабарі а свому правительству доніс, що анґлїйскі фірми не хотїли приймити достав, позаяк реченець для тих достав був для них невигідний. Правительство сербске відкликало тепер всї ті замовленя.

---

5)

Небезпечна тайна.

З анґлїйского — Чарльса Ріда.

(Дальше *).

Гопа взялась розпука; він насадив капелюх на голову і хотів іти, але коли минув вікно, пристанув знову. — Ви маєте вози до возженя тягарів, — сказав він; — я знаю ся на конях і на лїченю зьвірят, а навіть умію повозити з кізла четвернею. Приймїть мене за візника або за наймита до коний, коли хочете.

— Менї не треба наймита до коний, а візник також єсть у мене.

По сих словах Бартлї сїв собі, а по его лици було виразно видко, що він уважав справу за покінчену. Гоп пустив ся до дверий, але пристанув, а відтак завернув ся знову і став просити:

— То приймїть мене за послугача; я молодий і пильний, часу вам не змарную.

Але Бартлї і то его скромне предложене відкинув. Гоп аж не знав, що з ним дїє ся, а від жалю і сорому аж лице ему кровю набігло. Він спустив голову в долину і побачив на земли завіщане; він здоймив его і подав Бартлїеви.

Бартлї подивив ся на него, взяв від него папір і дякуючи, кивнув головою. Користаючи з того, що Бартлї знов лицем до него обернув ся, сказав він просячим голосом:

— Дайте менї яке небудь занятє, пане, а певно не пожалуєте того. Я маю талант, досьвід і знанє, а в теперішних часах наука і знанє то богатство. Ось вам лиш один примір: Лише що перейшов попри мене гордий чоловічиско — я пізнав его зараз на перший погляд — то був полковник Клїффорд, до котрого належать всї ґрунти в моїм ріднім селї. Отже той старий борець вдоволяє ся лиш тим, що бере гроші за посесию і не видить глубше як коріне тої трави, яку его корови спасають. А я вам кажу, що він виходячи на прохід на своїм ґрунтї, топче за кождий раз мілїони своїми ногами. Вугле, паноньку, вугле! і то дуже близько під верхом, я умію пізнавати ся на тім. Але я не годен нїчого вдїяти, а дураки мають гроші, котрими мудрий міг би чуда доказати. Приймїть мене на пробу. Ви, як я чув, батьком любої маленкої дитини, донечки — Бартлїєм при сих словах аж кинуло — та й я маю мале дївчатко, а моя бїда і нужда готові єї убити. Поможіть їй жити, а я віддам вам за то всю мою пильність, мій розум, мою енерґію, а вислїдом того буде мілїоновий зиск.

Бартлї за цїлий час розмови зачав тепер уважно слухати.

— Виджу, що з вас вельми даровитий чоловік — сказав він — але я не в силї ужити вас до нїякої служби.

— То ви навіть і не в силї зробити менї якусь надію? — спитав бідний молодий чоловічиско.

— І то нї — дуже менї прикро.

Ті дружні слова зробили на бідного Гопа так глубоке враженє, що він через хвильку не міг говорити. Відтак старав ся відзискати назад свою силу і повагу та сказав жалїстним але певним себе голосом: Дякую вам, пане, і приймїть від мене желанє, щоби ви кождого часу мали таких підвластних, котрі би так вірно пильнували ваших інтересів, як би то я робив з вдячности для вас. Бувайте здорові, пане! Усьміхаючись гірко, наложив він капелюх на голову і пустив ся рішучо до дверий.

Але заким ще дійшов до них, батьківске его серце заболїло его важко і забуваючи на то, що ему радив Больтон, крикнув з горя аж якось несамовито, кинув капелюхом до землї і витягнувши руки, звернув ся до Бартлїя:

— Змилуйте ся, не відправляйте мене з нїчим — моя дитина згине з голоду!

Се тронуло навіть Бартлїя.

— Ваша дитина! — відозвав ся він в приступі якогось сочувства а се додало батьківскому серцю трохи відваги виявити свою любов.

— То мій маленький ангелик з золотим волосєчком і синенькими оченятками, то цїле моє щастє на сїм сьвітї! Ми ішли пішки з Лїверпуля аж сюди, похоронивши там лише що єї матїр. Кілько ми натерпіли ся в дорозї! Птичка у воздусї має десь своє гнїздочко, зьвіря на поли сховає ся під скибу, лис має свою нору а моя бідненька чотиролїтна донечка без стріхи і хати. Єї матїр, пане, померла на сухо

---

*) У вчерашнім фельєтонї випечатано хибно вартість фунтів штерлїнґів, що сим поправляємо; повинно бути: 480.000 корон.

В Тегерані розійшла ся чутка, що шах, невдоволений поступованєм російского полковника Ліяхова, котрий обходить ся брутально з Персами навіть в ранзі ґенеральскій, наміряє звернути ся до російского правительства з просьбою о відкликанє Ліяхова. В перскім війску негодованє против Ліяхова стає щораз більше. Орґанізация козацкої бриґади видала відозву, в котрій цілу вину за пролив братньої крови приписує інструкторам-Россиянам. Відозва кінчить ся словами: Досить! Нехай усхне рука, котра важить ся стріляти до свого брата Перза, що веде борбу о свободу гнобленого народу перского.

Новинки.

Львів, дня 21-го січня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** Старостами іменовані: концинїст кабінетовий з титулом і характером придворного секретаря Едм. Юристовский; ст. комісарі повітові: Мих. Бартошевский; Конст. Де Льож, Ад. Страньский Гайлькрон; секретар Намістництва: Вол. Гошард; ст. комісар пов. Бол. Несьвятовский; віце-секретар в міністерстві торгов лї др. П. Бараньский. — Старш. секретарями Намістництва іменовані ком. повіт.: Стан. Красіньский і Ст. Подвіньский; старш. коміс. повіт. іменовані комісарі: др. Фр. Кржисїк, Йос. Збишевский, др. Стеф. Таньский, Вол. Тишковский. — П. Управитель міністерства скарбу іменував стар контроль. Тад. Рунґого інспектором фінансово-технїчної контролї в краєв. Дирекциї скарбу у Львові. — Нотар. Володим. Лушпаньский в Ярославі перенесений до Перемишля, а нотар в Городенцї Кар. Ванек перенесений до Ярослава.

— **Читальня „Просьвіти“ в Тлустім** уладжує дня 26 с. м. обхід ювилею „Просьвіти“. О год. 9 зрана відправить ся богослуженє в місцевій церкві; по богослуженю відбуде ся просьвітно-економічне віче в салї „Ґвязди“, а по вічу деклямацийно-вокальні вечерницї.

— **Загальні збори** відбудуть ся в слідуючих товариствах: В Коломиї відбудуть ся дня 23 с. м. загальні збори Тов. руский „Сокіл“ о 8 год. вечером в льокали товариства „Народний Дім“ (партер) з таким порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу попередних загальних зборів. 2) Справозданє уступаючого Виділу. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесеня та інтерпеляциї. — В Жовкві: загальні збори читальні „Просьвіти“ відбудуть ся дня 31 с. м. о 5 год. вечером. Виділ просить о численну участь. — В Бучачи: загальні збори тов—а „Руска Бесїда“ відбудуть ся дня 24 с. м. о 7 год. вечером в комнатах товариства.

— **Лиси у Львові** появили ся при улици 29 Листопада і роблять тамошним жителям шкоду в курниках. Оногдашної ночи лиси закрали ся там до курника і загризли 2 великі индики і 1 пантарку полишивши лиш голови і пірє. Лиси мали очевидно ще більший апетит і брали ся до дальшої роботи, але коли дріб наробив крику і служба вибігла з хати лиси повтікали. Служба могла лиш переконати ся, що були 3 лиси. Слїдуючої ночи настaвлено лапку на лиси і один зловив ся, але лапка була очевидно за слаба, бо коли слуга вибіг, лис вирвав ся і втік скочивши майже на слугу.

— **На слїд убийника Штофів** впала львівска поліция і може бути, що дасть ся его зловити. При переглядaню стежних листів з послїдних лїт знайдено стежний лист за робітником Андрієм Курком лїт 24, котрий був засуджений за убийство на кару смерти через повішенє, а відтак помилуваний, відсиджував кару вязницї на цїле житє у Вісьнїчу під Краковом і втік звідтам у вересни 1907 р. В коротнім часї по втечі доконано в Чаньци подвійного убийства на коршмари і его жінцї за помочию сокири. Слїдство ведене в сїй справі дало неоспоримий доказ, що убийства допустив ся Андрій Курек, котрого одиак не можна було вислїдити. Позаяк опис того убийника згаджав ся вповні з описом слуги Штофів, зажадала поліция фотоґрафії Курка з Вісьнїча. Коли своякам Штофів і сусїдам з ул. Собіского показано ту фотоґрафію, всї они, числом около 20 осіб, розпізнали в нїй того нїби якогось Федорака, що служив у Штофів, хоч нема ще на нїй близни на правій брови, котру придбав собі очевидно вже по втечі з Вісьнїча. Може бути, що убийство Штофів було вже третим якого Курек допустив ся. Позаяк він не зрабував більшої суми як кількадесять корон, то есть здогад, що він не втік за границю лиш став може знов десь на службу в краю та виглядає лиш догідної хвилї, щоби знов допустити ся якогось убийства.

— **Дрібні вісти.** 1 і 2 число „Дзвінка“ вийде з причин зміни редакциї і непредвиджених причин технїчних з кінцем сего місяця. Від лютого почавши буде „Дзвінок“ правильно виходити.— Великі етноґрафічно-костюмові вечерницї устроює тов. акад. хор „Бандурист“ в сали „Народ. Дому“ дня 13 лютого с. р. — Масова депутация шинкарскої корпорациї і союза шинкарів в Галичинї, зложена з 80 осіб була вчера з просьбою у п. Намістника, щоби по 1910 р. не отвирано в Галичинї ніяких нових шинків. — Дня 18 с. м. були у Львові два случаї занедужаня на шкарлятину; подужало 11 осіб не номер нїхто. — У Львові арештовано оногди дозорця вязниць при краєвім судї карнім, Варнаву Єдинака, котрий за заплату помагав арештантом переписувати ся зі знакомими і свояками. — Бурмістром міста Теребовлї вибраний знову п. Кароль Берхард. — З воза Якова Лерха, стоячого на ул. Городецкій вкрадено 4 білі гуски вартости 24 К. — В Петербурзї занедужало дня 19 с. м. на холеру 78 осіб, а померло 12. Хорих на холеру есть загалом 283 осіб. — Знаний під назвою „капітана з Кепеніка“, швець Фойґт видав процес одній з пань, котра обіцяла платити ему річно ренту в сумі 100 марок, коли він вийде із вязницї. Коли він сего року не діставтої ренти, запізвав свою добродїтельку до суду.— В Молодії на Буковинї згоріла сими днями в огни, який вибух в коморі одного з тамошних селян, цїла селяньска родина зложена з 7 осіб, котра спала в сусїдній хатї.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому“. Початок $7^1/_2$ вечером.

В суботу 23 с. м. „Галька“, опера.

В недїлю 24 с. м. „Маруся Богуславка“ історична драма в 5 дїях М. Старицкого.

— **В Чернівцях відбуло ся дня 17 с. м.** отворенє склепу „Краєвого Союза“ господарско-молочарского в Стрию. Склеп містить ся при ул. Руській ч. 6, в найрухливійшій части міста. Стрийский Союз має тим самим вже 6 склепів, де продає продукти своїх молочарских спілок, а тим самим усуває ріжних посередників, що лише підбивають цїну.

— **Остереженє.** „Руслан“ доносить: Єсьмо уповажнені міродатними властими подати до відома загалу, що личність називаюча себе Йоахим Давид, сьвященик чи диякон з Сириї, не має ніякого уповажненя від тутешного Митроп. Ординарията до збираня яких небудь складок на цїли наміреної будови рускої церкви в Вифлеємі. Остерігаючи проте духовеньство і вірних перед того рода можливо несовістними людьми, Митроп. Ординарият повідомляє, що лише ті заслугували би при збираню складок на увзглядненє, котрі будуть виказувати ся належито споряженими письменним уповажненєм від Митрополичого Ординарияту. Заразом для заспокоєня інтересованих додає ся, що всї гроші, які в своїм часї зібрав парох Вифлеєму о. Петро Курій з братом монастиря Студитів на церков і монастир в Вифлеємі, находять ся під зарядом Митропол. Ординарияту і що Митропол. Ординарият докладає всїх заходів, щоби всї гроші жертвовані на тую цїль були в самім дїлї с. є. на побудованє монастиря і церкви для руских монахів Студитів в Вифлеємі ужиті. Вкінци повідомляє ся, що Стефан Бриндас, про котрого арештоване за крадїж часописи донесли, не е екстернїстом-слухачем богословія.

— **Заходом товариства „Сільский Господар“** відбуло ся дня 17-го с. м. в Долинянах рогатиньского повіта, господарске віче при участи майже всїх членів громади. Делеґат головного виділу п. Василь Сїдельник пояснив справу штучних навозів та докладно витолку-

---

ти а мене бере смертельний страх о малу; она зачинає кашляти а я не можу її добре живити ані не маю в що її тепло загорнути.

— Бідний з вас чоловік! — сказав Бартлї. — По правдї мусїв би я вас пожалувати та не можу! — Чоловіче, чоловіче, ваша дитина прецї жиє, а доки ще жиє, то есть надія! Але моя дитина не жиє... померла.

-- Померла! — повторив Гоп перепуджений.

— Померла! — сказав Бартлї. — Мала чотири роки так само як і ваша. Ідіть та подивіть ся на моє нещастє, подивіть ся на мою любеньку з синими оченятами, що лежить тепер онтам вже не жива а тоді не будете мене мучити своїм горем.

Гоп пішов в ту сторону, як ему Бартлї показав, аж стрітив пістунку, котрій сказав, що Бартлї позволив ему подивити ся на померлу. Пістунка повела его до комнати, де лежала померша а коли він її побачив, то ему здавало ся, що видить перед собою сплячу свою власну донечку. Як би був їй лїпше придивив ся, то був би побачив, яка велика ріжниця в деяких чертах лиця у обох дївчат; але на перший погляд добачив таку подібність, що аж перепудив ся і поблід та чим скорше вернув назад до контори.

— Ох, пане! — відозвав ся він — подібні сенька до моєї. Жаль менї вас сердечно, бо й мене може щось такого стрітити ся. Нехай вам Господь Бог поможе перетерпіти таке горе!

Вже хотїв вийти, коли Бартлї его ще задержав та спитав: Чи дійсно така подібна?

— Аж дивно, така подібна! — відповів Гоп і пустив ся знов відходити, але Бартлї видко не міг тепер якось з ним розлучити ся.

— Не йдіть — сказав він; — дайте менї час, нехай собі розважу. — Єму впала нараз якась незвичайно сьміла гадка до голови і він хотїв її собі розважити. Він став ходити по комнатї і щось роздумував в своїй голові. Наконець видко рішив ся, але все ще не мав відваги заговорити о тім отверто і длятого розпочав з маньки.

— Лишіть ся — сказав він; — ви ще не знаєте того нещастя в цїлім его обемі. Я так як і ви честилюбивий. Вірю в силу науки і знаня — як і ви. Як би моя дитина жила, то я взяв би був вас собі за дорадника. Ви би були стали моєю правою рукою... З вас такий чоловік, який був би менї придав ся.

Гоп аж заломив руки. — То така вже моя нещасна доля! — сказав; приходжу завсїгди о день за пізно.

— Але смерть моєї дитини — говорив Бартлї дальше — позбавляє мене потрібного капіталу до мого підприємства, отже не можу помочи ані вам ані собі.

Гоп зітхнув; Бартлї замовк, але за хвилю відозвав ся знову непевним голосом:

— Хиба би... і замовк знову.

— Хиба би... що? — відозвав ся на то Гоп нагально. — Годї прецї припускати, щоби я робив якісь трудности, коли розходить ся о житє моєї дитини.

— Хиба що ви показали би ся здібнійшим від мене чоловіком, як і видаєте ся... значить ся так само розважним як і відважним.

— Відважним! — повторив Гоп задуманий; ему то не могло якось помістити ся в голові, але він відповів, що знайде досить відваги на все, що справедливе.

— То ми оба як один — сказав на то Бартлї. Але він висказав ті слова зовсїм не з повним довірєм; противно, голос его якось дрожав а на его чоло аж піт виступив. Его зворушенє нїби аж переносило ся на Гопа, котрий спитав зворушеним голосом:

— Отже розходить ся о щось важного, пане Бартлї? — Щож то такого?

Бартлї споглядав неспокійно довкола себе а відтак приступив до Гопа.

— Навіть і стіни не сьміють того чути, що маю вам сказати — відповів він а шептаючи додав: Моя донька не сьміє вмерти.

Гоп очевидячки змішав ся.

— Ваша донька мусить заняти її місце — докінчив Бартлї.

(Дальше буде).

вав, як пробовати землю, щоби пізнати, яких навозів она потребує, та вказав, що найлучше спроваджувати штучні навози цілими ваґонами з рускої Спілки для господарства і торговлї в Перемишли. Нарід дуже зацікавив ся тим викладом і всї зібрані заявили охоту вступити в члени „Сільского Господаря“.

† **Померли:** Богдан Дїдицкий, колись редактор „Слова“, один із основателів і сподвижників москвофільскої партиї між Русинами в Австриї, автор звістної у нас свого часу книжочки „В один час“, поет, публицист і писатель, помер оногди в 82 р. житя. — Ґр. Адам Красіньский, ординат, зять Є. Е. ґр. Казимира Баденього, помер в Оспедалєтті на Рівєрі. — Мария з Царів Рожаньска, жена о. Йосифа, завідателя парохії в Петранці, упокоїла ся дня 13 с. м. в домі своїх родичів в Мавковичах, по довгій а тяжкій груднїй недузї в 22 р. житя.

— З Руского Товариства педаґоґічного. (Кілька слів поясненя і поклик Головного Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові).

З уваги на се, що дають ся нераз чути голоси — начеби Руске Тов-о педаґоґ. нїчого иншого не знало, як лише стогнати й жебрати та було таким діравим міхом, який суспільність мае раз-у-раз напихати — даємо тут мале поясненє та образчик наших потреб і результатів.

Рік ювілейний Тов-а 1907 і рік ювілею Є. В. цісаря зазначили ся кількома новими та далекосяглими здобутками а іменно:

Тов-о вибудувало великий дім при ул. Крижовій для своєї бурси, вартости 400 тисяч корон, в якім можна буде помістити по точнім розчисленю що найменше 250 учеників (є їх тепер 200);

2) основувало заходом дра М. Коцюби школу вправ (на разі дві кляси) для своєї жіночої учительскої семинариї, аби виробити і тій школї право прилюдности;

3) купило в послїдних днях грудня на приміщенє трех своїх шкіл (с. є двох згаданих і виділової школи ім. Шевченка з правом прилюдности) двоповерхову каменицю при улици Мохнацкого ч. 12 (за цїну 95.000 К).

Першу й третю акцию довершило Тов-о завдяки інтензивній і повній посьвяти діяльности двох окремих комітетів, які так довго не спочили, поки не перевели діла — справдї примір гідний признаня й наслїдуваня. Перший комітет, с. є. комітет будови бурси, якому проводив вельми цїлїй справі прихильний директор академ. ґімн. п. Е. Харкевич, умів завдяки незвичайній рухливости і невтомимій працї секретаря проф. др. О. Макарушки так заніймувати й приєднати для великого дїла суспільність, що зібрав несподївано велику суму й поставив головно при помочи Єго Екселенциї Митрополита й архитекта проф. І. Левиньского величавий дім, яким можемо сьміло гордити ся.

Другий комітет, зложений головно з таких ідейних мужів як радника Двора Гр. Кузьми, секретаря скарбу С. Кульчицкого і катех. шк. реальн. радника о. Тад. Лежогубского, вишукав по многих заходах відповідну каменицю та постарав ся в дорозї складок і зручних фінансових операций о потрібний гріш (до 40.000 К), так що міг приступити дня 21 грудня м. р. до купна дому для приміщеня всїх трех шкіл товариства. Крім сего повстало в р. 1907 і 1908: 4) кілька фондаций сотворених людьми, що віднимали собі всего, аби лише зложити гріш на жертвенику товариства або єго інституций. Такі фондациї сотворили: радник судовий в Угнові і почестний член товариства Роман Алексієвич, основуючи дві такі фондациї, радн. суд. Льонґін Ріпецкий у Львові, дальше один добродій, який шле від року по 100 К місячно, поки не доведе до означеної більшої суми, з якої відсотки підуть на одну стипендию. К. і К. Лещишаки з Теребовлї на будову домів товариства, дальше Олександер Танчаковский. Великими датками причинили ся до довершеня згаданих дїл товариство взаїмн. кред. „Днїстер“ сумою 20.000 К для звеличеня юв. фонду, артист-співак О. Мишуґа з Київа сумою 2.016 кор., властитель дібр Малецкий квотою 3.100·79 кор. Точний виказ сих фондаций і більших жертв подамо небавом до прилюдної відомости.

Головний Виділ не має прямо слів подяки отсим двом комітетам і вичисленим мужам працї і ініцятиви, а також і всїм добродіям, які причинили ся до складок, купували записи довжні, помагали радою й ділом, ідучи обом комітетам на руку.

От тими ділами можемо справдї повеличати ся, хоч і не можна все кождому наглядно показати. Однак не пора нам спочивати і успокоювати ся. Тов. не виплатило як слїд обох домів. Оба комітети прийдуть небавом зі своїми рахунками перед суспільність і викажуть цифрами, кілько треба ще в найблизшій будучности для вирівнаня пекучих довгів а кілько остає до амортизациї.

Головний Виділ мусить від себе просити суспільність іти дальше обом комітетам в поміч та слати невпинно жертви на сплату обох домів, аби й бурса й школа могли спокійно розвивати ся і не лявірували недоборами. Звістна річ, що нераз тяжше удержати якусь інституцию на висоті єї задачі і розвитку, чим сотворити єї і пустити в рух. Горе тій інституциї, що стане в розгоні, або пічне лише силою розгону екзистувати; до правдивого розвитку і бурс і шкіл треба конче гроша і людий працї та посьвяти.

Тов. має богато добродіїв і находить чим раз більше симпатий і одушевленя в суспільности, однак ті всї складки суть в порівнаню з дїйстними потребами за малі. Ми не молимо тих самих жертводавців і добродіїв о нові або ще більші датки, лише звертаємо ся прямо і через наших дотеперішних добродіїв до тих, що доси давали або мало або і зовсїм відтягали ся від сеї акциї.

Тов. має такі головні потреби:

I. На сплату давних недоборів бурси і амортизациї нового інвентаря і самого будинку збудованого більше чим у двох третинах за позичені гроші, потреба нам сталої підпомоги суспільности.

II. Попри нову бурсу мусїло Тов. отворити в давнїм льокали при ул. Вірменьскій ч. 2, другу бурсу, призначену для бідних учеників філїї акад. ґімн. І ся бурса не може сама о власних силах остоїти ся. Без жертв знов ми не в силї сеї так важної бурси удержати. То само відносить ся також до жіночого інститута св. Ольги, в якій находить ся 50 до 60 дївчат.

III. В домі для шкіл треба поробити адаптациї, що буде коштувати до 7.000 К. Сей дім треба ще виплатити а не дістає 20.000 К платних до трех лїт, а крім сего треватиме до р. 1929 амортизация банкового довгу по 3.500 К річно.

(Конець буде).

Телеґрами.

Відень 21 січня. Пос. Днїстряньский і Колесса зголосили на нинїшнім засїданю палати послів внесенє о утворенє самостійного університету руского у Львові. — Пос. Бачиньский поставив інтерпеляцию в справі фантованя селян в цїли виекзеквованя від них такси войскової і инших належитостий урядом податковим в Обертинї; пос. Олесницкий інтерпелював в справі невідповідного поміщеня уряду почтового в Калуши.

Відень 21 січня. Нові віцепрезиденти палати послів: Пернерсторфер, Поґачнік, Штайнвендер і Зазворка були під проводом президента палати Вайскірхнера на авдиєнциї у Цісаря.

Петербург 21 січня. Вчера занедужало на холєру 37 осіб, померло 6. Загальне число недужих виносить 310 осіб.

Реджджо де Калябрія 21 січня. Вчера о 4 год. рано дало ся тут почути дуже сильне землетрясенє.

Рим 21 січня. До „Avanti“ доносять з Мессини, що на Корзо Вітторіо видобуто вчера по полудни два трупи а відтак двох стариків, котрі ще віддихали, але виглядали вже лиш як тїни. Обох відвезено до шпиталю.

Константинополь 21 січня. На вчерашнім засїданю палати послів відчитано між иншими внесенє пос. Різа Маір, щоби султан, котрий після чутки збільшає свою власність недвижиму і уміщає великі суми в европейских банках, жертвував своє майно народови. Відчитуванє того внесеня переривано два рази. Палата відкинула то внесенє однодушно.

Бріндізі 21 січня. Вчера дало ся тут почути о 9 год. вечером сильне землетрясенє. Жителї міста перебули ніч під голим небом.

Курс львівский.

Дня 20-го січня 1909.	Платять	Жадають
	К с	К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	560·—	567·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	370·—	390·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410·—	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·50	110·20
Банку гіпот 4½%	99·—	99·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·30	94·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·20	92·90
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	97·30	98·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·—	94·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	91·30	92·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	98·—	107·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	50·15	54·15
Угорскі черв. хреста . .	29·40	29·40
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	66·—	70·—
Базиліка 10 кор. . .	20·50	22·50
Joszif 4 кор . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·33	11·37
Рубель папировий	2·51	2·52
100 марок нїмецких	117·10	117·30
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Через ц. к. Намістництво затверджене.

Памятайте!

Перед виїздом до Америки, Канади, Бразилії і Арґентини як через Гамбурґ, Брему, Ротердам так і через Антверпію.

Жадайте поученя і поясненя від Товариства опіки над еміґрантами

Провидініє в Осьвенцімі.

До листу треба долучити марку за 10 сот.

Адресуйте: Філія Товариства опіки над еміґрантами „Провидініє“ в Осьвенцімі.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Шкіряні вироби з российскої шкіри!



Пара чобіт в российскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із российскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, в найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових в верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бренвлї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).